

12 de novembre

Diumenge 32 durant l'any

Lectura del llibre de la Saviesa Sa 6:12-16

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si algú matineja per sortir a buscar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la, hi ha qui passa nits en vetlla, aviat perd el desfici, perquè ella ronda sempre buscant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot el que es proposen.

Salm responsorial 62

Tu, Senyor, ets el meu Déu; jo et cerco. / Tot jo tinc set de Tu, / per Tu es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense gota d'aigua.

Jo et contemplava al teu santuari / quan et veia gloriós i poderós. / L'amor que em tens val més que la vida; / per això els meus llavis et lloaran.

Que tota la vida et pugui beneir / i alçar les mans lloant el teu nom. / Saciats del bo i millor. / et lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit et recordo, / passo les nits pensant en Tu, / perquè Tu m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les teves ales.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica I te 4:13-18

Germans, no podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem pas que us entristíssiu, com ho fan els altres que no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, creiem també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 25,1-13

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: «Passarà amb el Regne del cel com amb deu noies, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudentes, i les altres cinc eren desassenyades. Les desassenyades no s'emportaren oli per les torxes, però cada una de les prudentes se'n proveí d'una ampolla. Com que el nuvi trigava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles noies es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudentes els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes, val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Us dic amb tota veritat que no us conec. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora.»